

V této diplomové práci se zabývám problematikou prezentování křesťanských kořenů v primárním vzdělávání.

Dále upozorňuji na odklon pojetí člověka, jako bytost tělesně – duchovní. V současnosti je preferována spíše tělesná dimenze.

Poukazuji na pedagogický odkaz věrozvěstů, svatých Cyrila a Metoděje, který bývá opomíjen, také na jejich odvalu, spojenou s důvěrou v odkaz Ježíše Krista

Mnou uváděné tři církevní řády, nejsou kromě jezuitů, ve školství zmiňovány. Co se týká jezuitů, zcela chybí pozitivní pohled a informace o přínosu pro současný model výchovy a vzdělávání. Tento přínos popisují také u zbývajících dvou řádů, tedy piaristů a salesiánů, které nejsou do kurikulárních dokumentů zařazeny.

Také pedagogický odkaz Jana Amose Komenského není podán jako dílo, které je zaměřeno na obě dimenze člověka a omezuje se pouze na praktickou část jeho pedagogického díla.

Proto poukazuji na tyto disproporce, popisují přínos jednotlivých uváděných osobností a institucí (řádů), včetně jejich vnímání a zaměření na člověka a to nejen na jeho tělesnou stránku, ale také na tu duchovní.

V závěru práce navrhuji způsob prezentování těchto křesťanských kořenů v RVP ZV, uvádím didaktické pomůcky, použitelné pro jejich výuku u jednotlivých stupňů a období v primárním školství.